

Для того, щоб більш чітко визначити сутність військово-політичних конфліктів, треба, насамперед, виявити такі ознаки військового конфлікту, які дозволили б відрізнити його, з одного боку, від війни, а з іншого – від інших за своїм характером військових акцій. Військовий конфлікт – це будь-які військові сутички, в тому числі і світові війни. Крім цього, ми вживаємо це поняття «військовий конфлікт» по відношенню до таких військовим колізій, які володіють деякими особливими рисами. До них можна віднести наступні: це боротьба з використанням засобів воєнного насильства як з одного, так і з іншого боку; локалізований географічно масштаб ведення бойових дій; обмежене використання сил і засобів воєнного насильства; відносна керованість процесу розвитку конфліктних відносин між учасниками цього протистояння; відносна обмеженість приватних, регіонально-ситуативних цілей.

Основними воєнними конфліктами на даний момент є: військовий конфлікт в Сирії, військовий конфлікт на сході України, війна в Афганістані, воєнізовані сутички в Судані, воєнний конфлікт в Ємені, в Лівані, діяльність терористів в Судані, конфлікт в дельті Нігера. Військовий конфлікт на сході України продовжується з 2014 року. Конфлікт призвів до знищення економіки Донбасу, занепаду промисловості та рівня життя громадян, їх виїзду та міграції. Особливістю воєнного конфлікту є невикористання повітряних сил та закриття повітряного простору після кількох терористичних актів, основним з яких було збиття пасажирського літака малайзійської авіакомпанії. Незважаючи на дії міжнародних організацій, таких як ОБСЄ, конфлікт продовжується.

Таким чином, конфлікти як форми міжнародно-політичної взаємодії стосуються великої кількості країн. Причинами конфліктів є джерела сировини, родовища, підприємства, релігія, етнічна сфера, незадоволення владою тощо.

Жанна Костянтинівна Звягіна – студентка I курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Тетяна Григорівна Геращенко** – доцент кафедри
гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат філософських наук, доцент

МОРАЛЬНІ ІМПЕРАТИВИ СЬОГОДЕННЯ

Проблема формування духовно-моральних цінностей молодого покоління в державі у час її інтеграції до загальноєвропейського співтовариства є досить актуальною. Сьогодення характеризується дефіцитом особистісних духовно-моральних цінностей молоді, тому порушена проблема потребує негайного вирішення.

Мораль – це сукупність правил, принципів, норм, за допомогою яких здійснюється регуляція стосунків у суспільстві між індивідами. Вона може

мати різні види, тобто бути сімейною, суспільною чи релігійною, може навіть відноситися до певної країни, культури чи історичного періоду. Людина сама обирає чи дотримуватися їй моральних норм чи ні, тобто це не має бути примусом, а свідомим вибором кожного.

Моральність є свідомим відображенням моралі. У ній втілюються норми, правила та принципи поведінки кожної людини. Для того щоб її розвивати необхідно вдосконалювати свою особистість. Варто зазначити, що мораль і моральність тісно пов'язані між собою, а проявляються вони через моральні норми.

Моральні норми – це ті вимоги, за допомогою яких визначаються обов'язки особистості стовно оточуючого її світу, тобто це якісь певні зразки, які орієнтують всі дії людини, тобто її поведінку в суспільстві, а також дають можливість оцінювати її та найголовніше – контролювати, а сукупність цих моральних норм утворює моральний кодекс.

Мораль може мати різні види, в тому числі і стосуватися певної історичної доби. Тобто в кожний історичний час мораль змінювалася, вдосконалювалася, змінювалися і норми, відповідно разом з цим змінювалося і суспільство. Цими поняттями користувалися до нашої ери і будуть користуватися в майбутньому.

Щоб моральні принципи у майбутньому вдосконалювалися, а норми підтримувалися, потрібно формувати більш дбайливе ставлення особистості до власної родини, до традицій свого народу, до культури інших народів, до людства в цілому. Запорукою цього є самовдосконалення власної особистості, саморозвиток та сімейне виховання.

У випусках новин досить часто доводиться чути про аморальні вчинки. Для певної частини населення вони здаються нормою – вбивство заради грошей, уникнення покарання, бо є непогані зв'язки – все це існує насправді. І якщо на це не звертати уваги, то все більше і більше аморальних вчинків буде ставати нормою, і в майбутньому, мораль як така перестане існувати, або існуватиме лише формально. Тож якщо таке станеться, то світ стане жорстоким і нестримним, а люди будуть вороже налаштовані один до одного.

Це звучить дуже прикро, адже моральні принципи створювались століттями та тисячоліттями. Так, принципу моралі ми завдячуємо ще стародавнім цивілізаціям та таким постатям, як Ісус Христос, Будда та Мухамед, які стверджували, що треба чинити по відношенню до інших так, як хочеш, щоб вони чинили з тобою. Таким принципом варто керуватися кожному та передавати його майбутнім поколінням, дбати про те, щоб він не втратив первинну сутність, адже реалії сьогодення демонструють діаметрально протилежне.

Принцип золотієї середини згадував ще Аристотель. Його сутність полягає у тому, що не потрібно впасти в крайнощі, а краще дотримуватися середини та знати міру. Це стосується як моральних якостей, так і вчинків. Категоріальний імператив, який запропонував

Імануїл Кант, пропонує чинити так, щоб основи твого вчинку могли б стати загальноприйнятими, тобто робити так, щоб вчинки могли стати прикладом для інших. Завжди ставитися до людини як до мети, а не як до засобу, тобто не використовувати людей в корисливих для себе цілях.

Принцип справедливості, яким користуватися вкрай важко, запропонував філософ Джон Ролз. Він полягає у твердженні, що всі люди повинні бути рівними, тобто мати однакові права на свободи. Це стосується свободи слова, вибору, рівний доступ до навчання в школах, університетах, рівні права займати відповідальні посади тощо.

Моральні цінності в багатьох аспектах знаходяться у взаємозв'язку з релігією. З моменту прийняття Україною незалежності, на її території невинно збільшується кількість релігійних організацій. Цей факт має негативне і позитивне значення. Зрозуміло, що релігія, як суспільний інститут просто необхідна сучасному соціуму, за допомогою релігії відбувається соціальний контроль, втілюються в життя моральні цінності. Але, на жаль, є й негативний аспект, який прослідковується в шахрайстві деяких релігійних організацій, які обкрадають людей, маскуючись під благородними людьми та прикриваючись Богом.

Соціальна несправедливість, постійні кризи, політичні негаразди, стереотипи суспільства, неможливість самореалізації породжують занепад моралі серед молоді. Шляхи вирішення цієї проблеми існують – це, насамперед, проведення ефективної державної політики, особливо молодіжної, здійснення соціального контролю за суспільною мораллю релігійними і політичними установами, покращення стану таких суспільних інститутів, як сім'я та релігія.

Підсумовуючи зазначене вище, зазначимо, що проблема моральних цінностей – це справа всього суспільства. І вирішувати її потрібно на рівні всього соціуму, але наголосимо на тому, що проблематика моральних цінностей серед молоді є найбільш важливою, бо саме на плечах молоді лежить відповідальність за наше майбутнє.

Вікторія Григорівна Савченко – студентка II курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Тетяна Григорівна Геращенко** – доцент кафедри
гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат філософських наук, доцент

ДИНАМІЗМ СУЧАСНОЇ СВІТОВОЇ ФІЛОСОФІЇ

Сьогодні, коли боротьба за світорозуміння людей, їх життєві, соціальні і духовні орієнтири ускладнилася, велику роль відіграє об'єктивна оцінка сучасної філософської думки, особливо її філософсько-теоретичних конструкцій. Особливої актуальності набувають і критичний